

undertiden i Bladene. Herfra gik de over i Verdenspressen hin historiske Julidag i Aarhundredets Begyndelse, da Tyge blev Minister i Folkets første Ministerium.

Den Dag kunde Jørgen Skolelærer ikke holde sig hjemme for Uro og Spænding. Man ventede Ministerudnævnelserne i Løbet af Formiddagen, og straks om Morgenen tog han ind til Kolding for at være Nyhedskilderne nærmere. Fra enkelte Huse var der allerede stukket Flag ud, da han fra Stationen kom gaaende gennem Hovedgaden mellem to blaaøjede Studenter med hvide Huer — hans Sønner.

Han traf sin Broder og Svigerinde i Familjens Dagligstue og fik en meget kølig Modtagelse hos dem begge.

Den forhenværende Urmager, der for nylig var bleven udnævnt til Kancelliraad af den afgaaede Regering, desuden hædret af Befolkningen med en Sølvvinkande i Anledning af et Jubilæum, havde lagt sig forgyldte Stangbriller til og Kalot. Begge Dele gav det blankt barberede Ansigt et prælatagtigt Udseende, hvad ogsaa udtrykkeligt var tilsigtet. Siden det var hændet ham, at han af sine egne politiske Meningsfæller havde hørt Tyge nævne med delvis Anerkendelse, havde han forsaget Verden og sluttet sig til et Samfund af Hellige, hos hvem al Døgnets Larm og navnlig al Tale om Politik var bandlyst.

Han modtog da ogsaa Broderen med en Bemærkning, der paa Forhaand afviste enhver Diskussion om Dagens store Begivenhed.

„Du kender mine Anskuelser,“ sagde han i verdensfjern Tone, „saa det er ikke værd, vi taler mere om det.“

Nede paa Gaden var der et usædvanligt Liv. Løbesedler med Ministerlisten blev ved Middagstid spredt omkring i Byen. Man kunde høre Folk raabe Tyges Navn til hinanden over Gaden.

Kancelliraaden lod ganske uberørt af det hele. Ved Middagsbordet underholdt han sine Brodersønner med nogle Erindringer fra sin Ungdoms Læreaar, som de ikke ved denne Lejlighed hørte for første Gang. Hans egen Søn, der nu var Bestyrer af Forretningen, efterlignede i Begyndelsen hans ophøjede Ligegyldighed som et Spejlbillede, men i Længden kunde han ikke dy sig for at blotte Gifftanden. Med Øjne, der lyste af Tilfredshed, fortalte